

Kinderspel

Zo stevig als ik kon
drukte ik de koffer op elkaar.
Klikte het slot dicht
en gooide de code weg.

Op reis ging ik en zeulde
het ding achter me aan.
Wat ik nodig had haalde ik
uit mijn handbagage.

Mijn spieren werden
op den duur zo sterk dat
ik vergat welk
gewicht ik meesleepte.

Steeds rolde het ding door,
hoe de weg ook liep.
Er was een hobbelige weg,
en een rechte weg,
en een bochtige weg,
en een

gat in de weg

– kinderspel –

toen brak het slot.

Jij naast mij

Ik moet ze in de ogen kijken,
die bij mij aan tafel zijn gezet,
die Jij bij mij aan tafel hebt gezet.
Niet zien wil ik ze, maar ze
zwerven door mijn hoofd,
dringen zich aan mij op als
ongenode gasten.

Zo gaat dat met belagers,
ze liggen altijd wel ergens te loeren.
Ze loeren op mij en nemen me
mee naar de schaduw van het leven.
In hun valse licht zetten zij een
dwaalspoor voor mij uit en ik volg.

Jij, mijn herder, kan me niet bereiken.
Jij zoekt mij, maar ik vind Je niet.
Ik verdwaal op een warboel van paden,
het spoor van Jouw waarheid
weet ik niet te ontdekken,
Waar, herder, waar ben je?
In het dal echoot Jouw naam.

Is het nu, dat Jij mij gevonden hebt,
in dit machteloos angstig zijn?
Dat Jij naast me staat
– Jij, de herder voor wie mij zijn voorgegaan,
voor wie Jij troost en vreugde was. –
Jij, ook mijn herder, Jij naast mij?
Jij, mijn genoeg.

De regen schrijft

Soms ben ik als slingers,
die vrolijk dansen in de wind,
kleurrijk en onbekommerd
als het huppelende kind, die
ik nog ken van eerder.

Maar vandaag
zwiert geen letter me te binnen
laat staan de zin, die
altijd popelt te beginnen.

Ik ben een steen zo stil,
– onuitgesproken beelden –
waarover regen valt,
als over vloeipapieren huid,
de tranen.

Kom als de weerlicht

Kom als de weerlicht,
spreek als de donder.
Doorklief de dreigende nacht,
laat bulderen jouw stem.

Roep ze uit hun schuilplaatsen
de oude angsten in Jouw mensen.
Daal neer in hagel en slagregens,
om ze te verjagen voor eeuwig.
Doe ze sidderen van ontzag,
laat ze buigen tot ze barsten.

Kom als de weerlicht,
spreek als de donder.
Bevrijd ons van de drukkende spanning
tot open kan breken in ons
de ruimte waar het goed
en veilig is, een weldaad
voor de ziel, ons lichaam beschermd.

Voor ons demp Jij jouw felle licht
en spreek Jij zacht en voorzichtig.

Talitha Koem

Nog steeds is een lied te hoog voor mij,
ver buiten mijn bereik,
Mijn gitaar ligt al tijden onaangeraakt
in de hoek van mijn binnenkamer.
Lofliedjes gesmoord
in wat de boventoon voert:
De donkergrijze gezangen die me aanklagen
en neerhalen, laten afdalen
in de groeve van angstige herinneringen.

Een lied van opstaan is te hoog voor mij,
ver buiten mijn bereik,
Ruw geworden, de dansvloer op
de bodem van mijn ziel, door vuil en krassen,
afdrukken van ongewenste indrukken.

Een lied van redding is te hoog voor mij,
ver buiten mijn bereik.
Zoekgeraakt de bonte kleuren
om mijn zielevogel te bekleden
en vrolijk te laten fladderen door
alle ruimtes die ik toevoegde
in het huis van mijn herinneringen.
Nu zit zij stil en onbeweeglijk,
gekleed in grijs.

Juist dat ik beseft hoe ver weg het is,
hoe ontstellend buiten mijn bereik,
en zo hoog, dat ik er geen tonen voor heb.
Dat besef klinkt als een echo van een
lied in de toekomst, dat ik ooit
weer zingen zal...

Zo dringt, door al het grauw en vuil
en donkergrijs, het ragfijn goud
van Gods eigen zingen; Talitha koem!
Meisje, ik zeg je, sta op!

Wacht dan Eeuwige

Mijn hart houdt Jij veilig,
Jij, mijn redder, mijn licht.
De kleinste plek in mij,
Jij beschermt het en bewaakt het -
hoe zij ook naar mij keken en aanraakten,
hoe ook zij van mij wilden en namen - .

Als in een heiligdom bleef mijn hart
buiten gevaar, daar konden zij niet komen.
Ik riep jouw NAAM, keer op keer,
ik schreeuwde het uit met donkere stilte.

Jouw tempel in mij werd zichtbaar,
Jij brengt mij er naar terug, elke dag.
Overspannen met een ruisend bladerdak
door Jouw adem bewogen,
laat Jij mij schuilen aan de voet
van de stam, mijn hart is veilig bij Jou.

Wees zo , voor wie in eenzaamheid lijdt,
voor wie Jouw NAAM niet durft te roepen.
Wacht dan Eeuwige, de mensen,
wacht tot zij komen en binnen gaan
schuilen in Jouw veiligheid.